

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamá? Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara. Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Gríma og Grímulingar:

Úr undirgrundini í tornið á heimsins enda

Í morgin kl. 16 verður leiksyning í Sjonleikarhúsinum við umleið 30 luttakandi. Grímulingar framføra mimuleikin »Undirgrundin« og Gríma frumframførir sjónleikin »Tornið á heimsins enda«, ið tey hava tilevnað burturúr skaldsøguni hjá Williami Heinesen við sama navni.

Grímulingar verða fyrstir á palli. Tey eru næmingar sum hava gingið á kvøldskúlaskeiðnum hjá Grímu í vetur.

Tá ið sjónleikarar úr øllum landinum fyri ikki so langari tíð síðani hittust í Havn og saman framfórdu leikin »Úr upphavi jarðarinnar og út í rúmdina«, luttóku Grímulingar við einum broti, ið nevndist »i fjallinum«. Hesum leikbroti hava tey arbeitt við ari við í seinastuni; talið av leikarum er vordið størri, tónleikur er vovinn inni, og úrslitið er so mimuleikurin »Undirgrundin«. Tónleikurin, sum nýttur verður her, er gjørdur av Johannusi á Rógvu Joensen. Hann varð nýttur í leikinum Kærlæksrimur, sum Gríma spældi á heysti 1979. Tað er Rosa á Rógvu, sum hevur verið leikstjóri og leiðbeinari hjá Grímulingum.

Tornið á heimsins enda

Hetta er ein spennandi, poetiskur leikur um barnið, sum verður til og so liðandi gerst meiri tilvitandi um lívið í øllum tess margfaldni. Hann er samansettur av brotum úr skaldsøguni hjá Williami Heinesen og nýskrivaðum tónleiki, sum Oddur og Olavur Jakobsen hava gjørt. Tónleikurin hevur ofta ein stóran leiklut í skaldsøgunum hjá Williami, og ikki minst í hesari, sigur Mikkjal Helmsdal úr Grímu í samrøðu við Sosialin.

Leikurin er ikki nokur dramatisering av bókini sum so, men byggir á brot úr henni.

Men í hesum brotum hava vit verið trúgv móti

upprunatekstini, sigur Mikkjal, hóast vit hava skrivað okkurt smávegis afturat her og har fyri at fáa alt at hanga saman sum ein leikur. Eg haldi eg kann siga, at tað hevur eydnast okkum at fáa ein sjónleik burturúr, heldur enn eina samansetta leikmynd, sum upprunaliga var ætlanin.

Leikurin er ikki beinleiðis realistiskur, men heldur ikki abstraktur; hann skiftir millum fortið og nútíð, dreyg og veruleika.

Stórt tiltak

Tað eru 13 leikarar við í leikinum, sum fer at varð ein góðan tíma og harafturat hava fyra tónleikarar og ein ljóðteknikari arbeitt við at spæla tónleikin inn á band. Ætlanin er at nýta ljóðið nógv; har tað kann hava eina áhuga-verda dramatiska effekt, verður t.d. røddin hjá onkrum leikara bert at hoyra í hátalarunum og ikki natúrliga. Pallmyndin hevur Gríma sjálf gjørt við góðari hjálp frá Olivuri við Neyst, listamanni, sum hevur málað leiktjöldini, og Benadikt Ellingsgaard, sum hevur smíðað.

Tvey mál

Í framförluni av »Torninum við heimsins enda« verða bæði føroyskt og danskt nýtt. Bókin (og leikurin somuleiðis) snýr seg um yrkjaran Amaldus, sum á gamals aldri situr og minnist aftur til barnárinu og livir tey um aftur í huga sínum. Frá teim allarfyrru minnunum og fram til 12-13 ára aldur. Í leikinum verður kortini ikki farið longur enn til niggjunda ella

tiggjunda árið.

Millum tær ymisku hendingarnar, sum eru litla Amaldusi fyri, kemur so nútíðarinnar Gamli Amaldus til orðanna við sínum gamla manna visdomi.

Av tí at William jú sjálvur skrivur á donskum, hava vit valt at lata hin gamla yrkjaran í leikinum færa seg fram á donskum, einum slagi av havnarskønum, meðan alt hitt, sum hendir á pallinum, fer fram á føroyskum, sigur Mikkjal. Hann leggur afturat, at ein onnur orsök til at hava danska málið við eru teir nógvu norðurlendsku gestirnir, sum kunnu væntast til syningina (ella syningarnar, um tær verða fleiri), nú meðan vinarbýarstevnan er.

Hava arbeitt væl saman

Spurdur um, hvør hevur verið leikstjóri, sigur Mikkjal, at tað eru Egi Dam, Ría Tórgarð, hann sjálfur og Bírta

Mohr, sum hava gjørt leikritið og sett leikin upp saman. Bírta hevur verið høvuðsleikstjóri undir venjingunum, men vit hava verið saman um tað, har ið tað hevur verið neyðugt, t.d. tá øll eru á palli í senn.

Umframt tey fyra leika Gudmundur Joensen og Benadikt Ellingsgaard við, og Albert Joensen er hin gamli yrkjarin. Afturat hesum eru seks av Grímulingunum við.

Leikurin skal, sum nevnt, frumframførast í Sjonleikarhúsinum í morgin kl. 16. Venjingarnar hava kortini verið í veitsluhøllini á Landsjúkrahúsinum, við tað at Havnar Sjonleikarfelag hevur vant leikin »Í Lýsingini«, sum varð frumsýndur í gjár. Men í dag verður so farið niðan í Sjonleikarhúsið at rigga til til syningina í morgin, sum bæði Gríma og Grímulingar gleða seg til. Og vónandi eisini áskoðararnir.

Skjótir at heita á, men

At enda spurdu vit Mikkjal Helmsdal, hvussu tað ber til, at Gríma er farin undir hendan leikin júst nú. Hann sigur:

— Tað var skrivarin hjá Mentunarnevnd Tórshavnar Býráðs, Jakup Simonsen, sum tíðliga í vár heitti á okkum at gera eina syning í samband við vinarbýarstevnuna. Hon skuldi snúgv seg um Havnina ella hava tilknýti til hana. Vit kannaðu nógv ymiskt tilfar, men samdugt at enda um at nýta bókina hjá Williami Heinesen »Tornið á heimsins enda«. William hevur ikki bert gjørt Havnina kenda langt út um landoddarnar, hann er eisini heiðursborgari í býnum, so tað var eitt upplagt val.

Spurdur, um Gríma fær nakað fyri arbeiði sitt, sigur Mikkjal, at tey hava fingið at vita frá Jakupi Simonsen, at tey kunnu senda eina umsókn til mentanarnevndina og

Úr »Torninum á heimsins enda«: Amaldus fellur í ránsmanahendur. tá Hannibal og hansara harkalið leypa á hann fyri at stjála skipini frá honum.

Endar í morgin

Vinarbýarstevnan í Havn heldur fram í dag og í morgin við útferðum, framsýningum, filmi og tónleiki.

Í dag kl. 11.00 spælir GHM í Gongugøtuni.

Í morgin kl. 11.00 verður gudstænasta í Havnar kirkju, har Kristiliga sangkórið fer at syngja.